DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. DONDERDAG den 31sten DECEMBER, 1829. N. 54

Gedrukt en Donderdag's avonds uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

UITTREKSELS UIT NEDERLANDSCHE COURANTEN.

Brussel, Aug. 18.—Naar men verneemt, heeft Z. M. de Koning dezer dagen de lang verwachte benoemingen by de landmagt geteekend. Den kolonel *Paravicini* plaatselyken commandant te Haarlem, is de rang van generaal-majoor verleend;—de kollonel *Singendonck* is, als zoodanig, tot lid van het hoog militair geregtshof benoemd;—de kollonel *Ramdohr* als provinciaal commandant van Zeeland.

Als kollonels zyn benoemd by de 9de afdeeling de lt. koll. *Roemer*; by de 3de de lt. koll. *van Quadt* (van de 8ste); by dezelfde (om een battaillon te commanderen) de lt. koll. *de Wagner*; by de 10de de lt. koll. *de Quadt* (van de 5de); by de 18de de lt. koll *Knöll*; by dezelfde, (om een battaillon te commanderen) de lt. koll. *van Teylingen*; by de 7de (om een battaillon te commanderen) de lt. koll. *Monhemius*, en by de 4de afdeeling de lt. koll. *Stavenisse de Brauw*.

Als luitenant-kollonels zyn benoemd by de 12de afdeeling de majoor *Rupertus*; by de 10de de majoor *Wimmer*; by de 11de de majoor *Leicher*; by de 18de de majoor *Volkhemer* en by de 17de de majoor *Knorr*.—De majoor *van Winsheim* is, met rang van luitenant-kollonel, benoemd als commandant van de garnizoens-compagnien te Amsterdam.

Als majoors zyn benoemd, van de eerste afdeeling de kapiteinen *de Helbig*, by de 1ste; *de Villiers* by de 11de; *van der Boom* by de 1ste; *Voet* by de 10de; *Jevenot* by de 15de en *Lois* by de 16de afdeeling;—van de 2de, de kapitein *Roest*, by de 18de;— van de 3de de kapiteinen *Herr* en *Lansman* by de 3de; van de 4de de kapitein *van den Heuvel*, by de 2de;— van de 5de de kapiteinen *Knoll* by de 3de, *van der Bruggen* en *Pfeiffer* by de 5de;—van zesde, de kapitein *Strock* by de 6de; —van de 7de, de kapiteinen *van Gorcum* by de 17de; *Krafft* en *van Spengler* by de 7de, *Mollinger* by de 15de, en *Sybers* by de 11de; —van de 8ste de kapiteinen *Corbelyn*, by de 1ste, *Vogel* by de 10de, *Frantzen* by de 6de, *Franck* by de 8ste, *Herkenrach* by de 2de, *Arensma* by de 8ste—van de 9de, de kapiteinen *Senn van Bazal*, by de 2de; *Behr*, *Frantzen* en *Huber* by de 9de;—van de 12de de kapiteinen *de Charon de St. Germain* by de 2de, *Duppe* by de 12de;—van de 13de, de kapiteinen *de Frenels*, by de 18de, *Rockoll* by de 13de; *Boelen* by de 12de; *Techters* by de 13de, *de Bosson* by de 10de en *de Haan* by de 17de;—van de 14de, de kapiteinen *van der Heyde* by de 14de, *Voigt* by de 3de;—van de 15de de kapitein *Knacker* by de 15de; —van de 16de de kapiteinen *van de Vivere* by de 14de, *Meyer* en *Weyland* by de 16de;—van de 17de de kapiteinen *Latour* by de 16de; *Poolsum Booi* by de 4de, *Goltz* by de 17de en *de la Haye* by de 18de;—van het algemeen depôt de kapiteinen *von Hoff* by de 12de afdeeling; *ten Broeke* by genoemd depôt;—van de 14de de kapitein *Blom* als commandant van de garnizoens-compagnie te Brielle, en van de 7de kapitein *Wolter* als commandant van de garnizoens-compagnie te Hoorn.

By de afdeeling grenadiers zyn benoemd als kollonel, de lt. koll *Klerck*, als lt. koll., de lt. koll. *Mathon*; als majoors, de majoors *Serraris*, *Anthing* en *Bronckhorst*;—als kapiteinen, de heeren *Akersloot*, *Deys*, *Biberstein*, *van Hoei*, *Sandberg*, *van Winsheim*, *Pirot*, *Demany*, *Menso*, *Heyermans*, *Marchal* en *Schmitz*.

By het eerste bataillon jagers zyn benoemd als kollonel de lt. koll. *Heerdt*, van de 7de afdeeling; als majoor, de kapitein *Wagener*, van de 10de afdeeling; als kapitein, de heeren *de Sonnaville*, *Scheltens*, *la Coste* en *van Heckeren*;— by het tweede battallion als lt: koll de majoor *Everts* van de 11de afdeeling; als majoor, de kapitein *de Facqz*, van de 16de afdeeling; en als kapiteinen, de heeren *Schlim*, *Thiffry*, *Renette* en *Goutz*.

Den 19den Aug.—Naar men verneemt is, by de nieuwe inrigting, het leger verdeeld in vier divisien, onder de bevelen der luitenant-generaals *Divivier*, *Eerens*, prins *van Saxen Weimar en Dibbits* en in acht brigaden, onder de bevelen der generaal-majoors *Evers*, *van Boecop*, *Goetkals*, *Favauge*, en de kollonels *des Tombes*, *Reuther*, *de Groot* en *Knotzer*.—Eene negende, of reserve brigade, zal door den generaal-majoor *George* worden gekommandeerd.—Voorts wordt gemeld, dat de generaal-majoor *Keizer* pensioen heeft erlangd, en, als provinciale commandant van Luik, zal worden vervangen door den generaal-majoor *van Boecop*; terwyl, in stede van den laatstgenoemden, als provinciale commandant van Noord-Holland is benoemd de generaal-majoor *Perponcher*, voorheen kollonel van het regiment hussaren N°. 6. —De generaal-majoor *Favauge* is benoemd als provinciale commandant van Gelderland. [De lt. koll. *van Quadt* is benoemd als kollonel van de 8ste afdeeling, by welke hy een battaillon commandeerde; de lt, koll. *van Teylingen* is benoemd als kollonel, om een battaillon te commanderen, by de 12de afdeeling.—De lt.-koll. *Heerdt* is als zoodanig by het eerste battaillon jagers aangesteld.]

'sGravenhage, Aug. 29.—Het huwelyk van Princes *Marianne* met Prins *Albrecht* van Pruissen, is, ten minste wat de beide Monarchen betreft, alsnu vast bepaald; dit huwelyk zal met aanmerkelyke aardige gebeurtenissen gepaard gaan. Prins *Albrecht* zal door de Duitsche bondsvergadering als Gouverneur der vesting van Luxemburg, en door Z. M. Hoogstdeszelfs schoonvader, als Gouverneur van het Groot Hertogdom benoemd worden. De Prins van Hessen-Humborg, tegenwoordige Gouverneur der vesting, sedert kort regerend Vorst van Hessen-Humborg, zal gaarne van zyne plaats als Gouverneur der vesting, afstand doen ten behoeve van Prins *Albrecht*, die aldaar met Hoogstdeszelfs gemalin, zyn verblyf vestigen zal.

Er is te Gent door zes der voornaamste ingezetenen eene inschryving tegen 50 cents geopend, om ter eere der heeren *Vilain XIV*. en de *Muelenaere* eene gouden medailje te doen slaan, prykende op de eene zyde met de borstbeelden dezer twee verdedigers onzer openbare regten en vryheden met het omschrift:

Het bestuur lonkt hen, het volk zet hen de burgerkroon op.

en aan de keerzyde twee ineengeslagene handen, met de zinnebeelden der vryheid, geplaatst op de grondwet, als de ware grond waarop zy berustende is.

De kleine *Josephine*, in welkers oogen men de woorden *Napoleon Empereur* leest, is aan den Prins en de Princes van *Oranje* en aan vele andere personen van aanzien, die in het paleis van Z. K. H. byeen waren, vertoond, en heeft elks verwondering verwekt. Dit meisje heeft blaauwe oogen en is 4 jaren oud.

Utrecht, Sept. 27.—Op den 24sten Aug. van het voorgaande jaar, ter gelegenheid van de viering van 'sKonings verjaardag, heeft de kommissaris van Z. M. de heer *van Delden*, de Nederlandsche vlag geplant op en bezit genomen van de Westelyke kust van *Nieuw Guinea*. De opgerigte sterkte heeft den naam van *Fort du Bus*, en de aldaar gelegen baai die van *Triton-baai* bekomen. Eerstgemelde naam naar den kommissaris-generaal *du Bus* en laatstgemelde naar Z. M.'s korvet *Triton*, die het eerst in deze tot dus ver geheel onbekende baai is binnengeloopen.

Madrid, Mei 18.—Zoodra het hier bekend was dat de Koningin ernstig ziek was, werden de schouwburgen gesloten, de stierengevechten afgezegd en trokken talryke processien door de straten. Denzelfden dag werden de voornaamste reliquien met rytuigen naar Aranjuez gebragt, als het hoofd van *Johannes den Dooper*, de lyken van *St. Isidro*, *Santa Maria de la Cabeza* enz. en nevens de Kamer van H. M. geplaatst, alwaar onophoudelyk missen werden gelezen, in de hoop het leven der Koningin door toedoen van die heiligen te bewaren. In weerwil aller dezer maatregels is H. M. toch overleden.

Londen.—De berigten uit de Zuid Amerikaansche republiek Bolivia, over Chili ontvangen, zyn gunstig. De nieuwe President *Santa Cruz*, gewezen voorzitter van Peru, wendt alle mogelyke middelen aan, om deze byna nog onbekende landstreek door goede inrigtingen te verbeteren. Het congres was byeengekomen om over de belangen des lands te raadplegen. De kloosters zyn afgeschaft. Niemand kan meer vóór zyn 30ste jaar zich aan den geestelyken stand wyden; in het kort, het schynt dat *Santa Cruz* de voetstappen van den voormaligen President *Rivadavia* van Rio de la Plata wil betreden. Er is reeds eene nieuwe universiteit opgerigt, welker leiding aan den heer *Paesaman*, een constitutionnelen Spanjaard, is toevertrouwd. De heer *Drewske*, een Duitscher, heeft grooten invloed by de regering, en reeds zyn er vele Duitschers uit Chili te Chuquisaca aangekomen. Bolivia is de eenigste Republiek der Nieuwe Staten van Zuid-Amerika welke nog geene geldleening in Engeland heeft aangegaan, en wegens hare rykdommen ook niet behoeft. Deze landstreken hebben intusschen in den bevrydingskryg tegen Spanje alles opgeofferd en kunnen ook vele voorbeelden van dapperheid bybrengen. Zoo sneuvelden in de provincie Cochabambo, den 15den Sept. 1823, 500 vrouwen voor het vaderland, die zich vrywilliglyk aangeboden hadden een punt ter verdediging op zich te nemen. Tot aandenken aan deze daad wordt dagelyks om 4 ure, by het appel, aan het bataillon van Cochabambo gevraagd: "*Waar zyn de edele vrouwen van Cochabambo?*"—En de wachthebbende Officier antwoordt: "*Zy sneuvelden voor het vaderland!*"

De Fransche dagbladen behelzen eenige brieven uit Morea, van 19 en 20 Mei, welke den aanstaanden terugkeer van den Maarschalk *Maison* naar Frankryk aankondigen. Dezelve was, na eenen togt door Morea gedaan te hebben, te Navarino terug gekomen, en de gemelde brieven houden, aangaande dien togt, eenige byzonderheden in, die evenwel niet geheel met elkander strooken. In eenen dier brieven heet het, dat de Maarschalk eene fraaye landstreek bezogt heeft en in dezelve overal een verstandig volk gevonden heeft, hetwelk slechts eene Regering behoeft, die den vrede aan hetzelve verzekeren kan.

In een anderen brief leest men het navolgende:

"Op dezen togt, wilde de Maarschalk eenen nacht doorbrengen in een gehucht, hetwelk uit weinige houten hutten bestond, en tusschen Megara en Korinthe ligt. De inwoners waarschuwden hem, om op zyne hoede te zyn tegen de wolven, die, in deze streek zeer talryk waren. Ten gevolge van dezen raad deed de Maarschalk alle de paarden van zyn gevolg op eene kleine ruimte verzamelen, en in den omtrek daarvan gedurende den geheelen nacht groote vuren onderhouden; ook zette hy verscheiden schildwachten uit. Tegen middernacht, werden de paarden door een talryken hoop wolven aangetast; de schildwachten gaven vuur, en op hetzelfde oogenblik gingen zoowel de wolven als ook de verschrikte paarden op de vlugt. Na verscheiden dagen gezocht te hebben, vond men de meeste paarden terug, vier uitgezonderd, die door de wolven verscheurd waren. Dit voorval heeft den Maarschalk bewogen, spoedig terug te keeren en een gewest te verlaten, waar de wolven geduchter vyanden zyn, dan de Turken."

De Bewindhebber van Griekenland heeft den 29sten Mei een besluit genomen, waarin hy te kennen geeft, dat, nu de vaan van het kruis weder van de muren van Missolonghi wappert, er eene heilige verpligting op de Grieken rust, om aan het gebeente der helden, die by de roemryke verdediging dier vesting in 1826 voor de zaak des vaderlands gevallen zyn, alle mogelyke eer te bewyzen. Te dien einde zullen de stoffelyke overblyfselen dezer dapperen, die nog binnen de muren van Missolonghi aanwezig mogten zyn, met de meeste zorg byeenverzameld, en in eene gemeenschappelyke begraafplaats overgebragt worden, waarop, ten koste van den Staat, een gedenkteeken zal worden opgerigt. Het overbrengen van dit gebeente zal met de meeste plegtigheid en in tegenwoordigheid des Bewindhebbers plaats hebben. Daarenboven zal er jaarlyks een lykfeest tot gedachtenis van de edelmoedige zelfopoffering der Grieken, die onder het puin van Missolonghi hunnen dood gevonden hebben, gevierd worden; terwyl reeds dadelyk gebeden voor de rust hunner zielen in de verschillende kerken zullen worden gedaan.

De zaakgelastigde der Russische Regering in Griekenland, Graaf *Bulgari*, heeft onlangs, uit naam van zynen Keizer, aan den Bewindhebber berigt, dat zich onder de krygsgevangenen, die by de verovering van Varna in handen der Russen gevallen zyn, een twintigtal jonge Grieken, van het eiland Scio geboortig, bevonden hebben, die gedwongen geweest waren, de Mahomedaansche godsdienst te omhelzen, doch die, zoodra zy zich weder onder hunne geloofsgenooten bevonden, den wensch hadden geuit, om tot het geloof hunner vaderen terug te keeren. Nadat zulks ter ooren des Keizers gekomen was, had Z. M. terstond bevel gegeven, om aan de jonge Grieken de vervulling van dezen even natuurlyken als godvruchtigen wensch gemakkelyk te maken; en teveus het besluit genomen, om voor hun toekomstig lot zorg te dragen. Te dien einde zouden zy in de kweekschool voor het krygswezen te Kiew geplaatst en aldaar op kosten der Russische Regering opgevoed worden. Na de voltooying hunner opvoeding was de Keizer voornemens, hen naar hun vaderland terug te zenden, aan hetwelk zy alsdan meer gewigtige diensten zouden kunnen bewyzen.

Nieuwe Uitvinding.—Een nieuw soort van behangsel houdt tegenwoordig te Londen de algemeene aandacht gevestigd. Dit soort van behangsel namelyk, van visch-schubben gemaakt, is zeer fraai en doet eene voortreffelyke uitwerking; vooral in goed verlichte zalen, wier muren met lichtstralen en diamanten als bezaaid schynen. Deze nieuwe uitvinding is vooral belangryk voor den handel in visch.

WY MR. ISAAC JOHANNES RAMMELMAN ELSEVIER, Directeur ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba, Bevelhebber over de Land en Zeemagt en de Gewapende Burgermagt op dezelve, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal Zyne Excellentie de Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, ten gevolge van de voordragt deswege door het Hoofd Bestuur dezer kolonie gedaan, by aanschryving van den 10den December 1829, La. C. No. 541-135, ons heeft geautoriseerd om het patentregt op drankwinkels met f 1.35 voor elk af te geven permit of patentbrief ten behoeve van het Gemeente Bestuur te verhoogen.

Zoo is het dat wy, krachtens die autorisatie, bepalen, gelyk by deze bepaald wordt: dat, aanvang nemende met het aanstaande jaar 1830, voor elk permit of patent-brief tot het houden van drankwinkels, Coffy-logement of billard-huizen ten behoeve der Gemeente kas zal worden betaald de som van een gulden vyf en dertig centen (f 1. 35.) boven en behalve het reeds daarop bestaande patentregt.

Gearresteerd op Curaçao den 26 December 1829, het 17de Jaar van Zyner Majesteits Regering.

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

Ter ordonnantie,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad, op Curaçao den 28sten derzelver maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

WY Directeur ad-interim in Rade van Policie over de Kolonie Curaçao, Bonaire en Aruba, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal, overeenkomstig het 13de artikel der ordonnantie op de heffing van het klein zegel in deze kolonie, door Zyner Majesteits Commissaris Generaal voor de Nederlandsche West-Indische bezittingen, by besluit van den 28sten July 1828 gearresteerd en waaraan op den 8sten October deszelven jaars alhier publiciteit gegeven is, geene andere kwitantien dan eeniglyk die welke de som van tien guldens niet te boven gaan van het regt en de formaliteit van het zegel zyn geeximeerd, terwyl volgens het nog bestaande tarief op den impost van het klein zegel geene kwitantie anders dan vyftig guldens en daarboven aan het zegelregt onderhevig is, waardoor twyfel is ontstaan, of door het afgeven van kwitantien zonder zegels voor eene som minder dan vyftig guldens, eene overtreding van de hiervorengemelde zegel ordonnantie zoude plaats hebben.

En alhoewel uit de latere bepaling, dat slechts kwitantien, welke de som van tien guldens niet te boven gaan, vry van het zegelregt zouden zyn, van zelve volgde dat alle kwitantien die som te boven gaande aan het zegelregt onderhevig waren, en dat tot dusdanige kwitantien van meerder dan voor tien en minder dan voor vyftig guldens, immers tot zoo lang dat er nadere bepaling deswege wierde gemaakt, het minste zegel by het evengemelde tarief voor kwitantien bepaald moest worden gebruikt.

Zoo is het dat wy om echter allen verderen twyfel uit den weg te ruimen raadzaam geoordeeld hebben de waarde van het zegel voor kwitantien beneden de vyftig en boven de tien guldens stellig te doen kennen en dezelve voor het toekomende, aanvang nemende met den eersten January van het aanstaande jaar 1830, in evenredigheid met die van kwitantien voor meerdere sommen provisioneel te stellen; dientengevolge hebben goedgevonden en besloten provisioneel te bepalen, gelyk hierby wordt bepaald, dat: van en met den eersten January 1830, het zegelregt op kwitantien voor meer dan tien en minder dan vyftig guldens zal zyn: vyftien centen.

Gearresteerd op Curaçao den 17den December 1829, het 17de jaar van Zyner Majesteits Regering.

De Directeur ad interim in Rade voormeld,

(w. g.) RAMMELMAN ELSEVIER.

In kennisse van my,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op Curaçao dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

Curaçao den 23sten December 1829.

HET wordt hierby bekend gemaakt dat de Nieuwjaars Audientie by den Hoogedl. Gestr. Heer Directeur dezer Kolonie zal gehouden worden op het Gouvernements Huis binnen het Hoofd Fort Amsterdam van des morgens elf tot den middag te een ure.

W. PRINCE, Sec.

BEKENDMAKING.

DAAR de Boekhouder Controlleur by voortduring ondervindt dat eenige der ingezetenen die hunne slaven verkoopen of veralieneeren, dezelve niet komen aangeven op de dagen daartoe bepaald by het 14de artikel der publicatie van den Commissaris Generaal dd. 20sten Feb. 1828; zynde van den eersten tot en met den 8sten January, doch dat zy zulks doen op buitengewonen tyd wanneer daarvan geen notitie kan genomen worden, zoo is het dat hy de ingezetenen hierby herinnert, dat alleen van den 1sten tot en met den 8sten Jan. (zoo als boven gezegd) de slaven die zy verkocht of veralieneerd hebben, kunnen worden afgeschreven, als mede dat de eigenaars van slaven opgave moeten doen van de kinderen, die hunne slavinnen in het afgeloopen jaar hebben verwekt.

J. PH. BOSCH.

Den 16den December 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 31sten December 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 20 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur, den 4den December 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand December zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.

Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.

Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,

De Secretaris van hetzelve,

I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Publieke Verkooping.

DE Executeuren in den gemeenen Boedel van wylen ANDRIES LOUIS DE LANNOY en Huisvrouw ANTONETTA ARIETTA RIBBENS, zullen op den 14den January 1830 vóór het locaal der Wees-Onbeheerde en Desolate Boedel Kamer alhier Publieke Verkooping houden van de Plantagien ST. JAGO en MUIZENBERG, thans vereenigd onder den bynaam van SABANA HOENKOE, en eenige Slaven, als mede drie Woonhuizen No. 89, 93 en 263, staande en gelegen aan de Overzyde dezer Haven, de twee eerstgenoemde in de Wyk No. 2 en het andere in de Wyk No. 4, mitsgaders nog Hoornvee en Meubilaire Goederen alle tot den gemelden Boedel behoorende.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekenden zullen op aanstaanden Donderdag den 7den January 1830, vóór het Pakhuis van de Heeren THS. JUTTING & ABM. DE VEER JR. de Publieke Verkooping der vier huizen toebehoorende aan den Heer GEORGE CURIEL, welke op den 21sten dezer zoude plaats gehad hebben, herhalen.

G. F. LENZ.
ABM. DE VEER JR

Den 30sten December 1829.

, Heden namiddag te half 3 ure is van eene welgeschapene Dochter bevallen, Johanna Hendriette van Schnafekie, Echtgenoote van

N. MUYSKEN.

Curaçao den 25sten December 1829.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

28.	brik Generaal Paez, Clark,	New York
	golet Ranger, Smith,	Kingston
29.	bark Twee Vrienden, Schwaan,	St. Eustatius

UITGEKLAARD—DECEMBER.

29. golet Mary, Palm,
—— Iliët, Jones,
30. bark Margaritha, Ramones,

Vervolg van het artikel Columbia, *geplaatst in ons laatste nummer.*

De zoo onverwachte en hooger aanmerkende circulaire scheen eene nieuwigheid te hebben veroorzaakt waarop Bolivar zelve niet bedacht was en voor dewelke hy ontzag schynt te hebben. In het jaar 1828 op den 24sten December vaardigde hy een dekreet uit, bepalende den 2den January 1830 tot het houden van een *konstituerend kongres*, in de hoofdstad der Republiek, welke volksbyeenkomst zoude moeten strekken *alleenlyk* ter verleening van de konstitutie en ter verkiesing van leden, welke volstrekt noodzakelyk zyn ter daarstelling van dezelve. In het gemelde dekreet bepaalde hy tevens het reglement voor de kieskollegien, waarby de stemgeregtigden slechts twee dagen tyd verleend worden tot het verkiezen en andere twee dagen om te beslissen over de geschilpunten wegens de bevoegdheid der gekozene gedeputeerden, zoo dat de byeenkomst der kiezers na de gegevene vier dagen ontbonden blyft, zonder weder te kunnen vergaderen, gelyk bepaald is by Art. 38; ten gevolge waarvan zy geene gelegenheid hebben iets anders uittevoeren noch instructien aan de gedeputeerden te geven.

Op den eersten dag der maand Juny van 1829, vergaderde in Caracas het kieskollegie, ingevolge het reglement, welke ontbonden bleef na dat derzelver bepaalde werkzaamheden afgeloopen waren. Maar het vergaderde wederom, in weerwil van het artikel 38, en gaf aan de gedeputeerden eenige instructien, welke inderdaad eer doen aan de door dat volk aan den dag gelegde grondbeginzelen sedert den aanvang der omwenteling om zich aan de Spaansche gehoorzaamheid te ontrukken. Men verklaarde in die vergadering dat de regering republickeinsch en volksvertegenwoordigend moet zyn; de gezaghebbenden tydelyk en verantwoordelyk voor hun gedrag; de zekerheid en gelykheid onschendbaar; de drukpers vry; alle godsdienstoefeningen toegelaten; en het buitengewone gezag der regeerders vernietigd. Deze instructien werden gesteld in de handen van den corregidor Juan de la Madris, die in zyn eigen huis op verscheidene dagen byeenkomsten hield met onderscheidene der aanzienlykste personen van de stad, aan wien de instructien ter overdenking voorgesteld werden; en om ingeval dezelven geregeld en billyk bevonden wierden te onderteekenen. Dit is door allen gedaan.

Bolivar ontving deze instructien te Guayaquil, welke hem gelyk men naderhand ontdekt heeft, niet bevielen. Het schynt dat hy beducht werd voor Venezuela, die, middelerwyl dat men eene monarchie of ten minste een levenslang presidentschap trachtte daartestellen, in weerwil en tegen het bestaande reglement voor de kieskollegien, gehandeld had. Hy vaardigde de voren medegedeelde circulair uit, na dat de gedeputeerden gekozen en eenigen reeds op weg waren naar hunne bestemming.

De brief dien Bolivar aan Paez uit Guayaquil onder dagteekening van den 13den Sept. geschreven had en die in Caracas door de drukpers in het licht gegeven werd, bewyst, naar ons inzien, de vrees waarmede Bolivar bevangen werd. Hy is van den navolgenden inhoud:

"Ik heb een circulaire doen bekend maken uitnoodigende al de ingezetenen en korporatien om derzelver gevoelens formeellyk en plegtiglyk uittedrukken. Thans kunt UED. wettiglyk vorderen dat het volk verklare wat het verkiest. De gelegenheid heeft zich voor Venezuela opgedaan, om zich te verklaren, zonder eenige andere bedenkingen dan het algemeene welzyn. Wanneer men grondige maatregels aan de hand neme om uwe wenschen uittedrukken, als dan zullen de hervormingen vol-

kennen en zal de publieke geest vervuld zyn; de handel zal zyne bronnen openzetten en de landbouw zal zich over alles uitstrekken; kortom, alles zal naar uwe begeerte geschieden. Ik durf niet onderstaan iets voor te schryven, om dat ik niet verantwoordelyk wil zyn, en heb my voorgenomen niet langer in het opper bestuur te blyven. Aangezien dit kongres voortreffelyk is, zoo is er geen gevaar om te vragen wat men begeert; en het zal zich aan deszelfs pligt weten te kwyten, en de zaken met wysheid en kalmte beslissen. Nimmer behoefde men meer bezadigheid dan in dit geval, immers niets minder dan de herstelling der maatschappy wordt er gehandeld, of om zoo te zeggen, om dezelve een ander daarzyn te geven. Wel zal het zyn in deze omstandigheden te zorgen, dat er geene volks onlusten plaats hebben, want met voorwendsel van staatkundige gevoelens, *kunnen er menschen zyn die misdaden mogten willen plegen*, hetgeen wy niet moeten gedogen. Dat men bedaard aan het kongres voorstelle alles wat regt en billyk is en wat men begeert, *doch zonder buitensporigheid te plegen en nog minder geweld te maken*. Ik wil het oppergezag niet hebben; *maar indien men my hetzelve met geweld of kuiperyen wil afnemen, zal ik vechten tot het uiterste toe.*—Goedschiks zal ik my van hetzelve ontdoen, indien zulks op eene behoorlyke wyze en overeenkomstig aan de aan my verschuldigde eer, geschiedde. *Zeg* dit aan allen van mynent wege. Kortom, ik heb dit gezegd, om dat men vreesde, dat myn circulair onlusten zoude verwekken en *er menschen zyn, wien de verklaring van Caracas niet bevalt*. Voor my is alles goed, mits geschiedde met bedaardheid en gelykvormig aan de bepaling."

Na den ontvangst van de circulaire en den brief, deelde Generaal Paez den inhoud van eerstgemelde aan den civile oppergezaghebbende van het departement, prefect genaamd, en zond afschrift van den laatste aan den Generaal Juan Bautista Arismendi, Chef van de Policie, met eenen privaten brief, gedagteekend Valencia, den 17den November, luidende aldus:

"Met den post van heden heb ik eenen brief van den Bevryder ontvangen, met dagteekening van Guayaquil 13den Sept., welke zeer goede zaken behelst, en boven alles twee belangryke paragrafen, wier afschrift hierin gesloten gaat. De circulair waarvan hy in een derzelver gewag maakt, is reeds aan deze prefectuur bekend gemaakt; maar de wenschen van Z. E. zouden vruchteloos zyn en die dispositie zonder uitwerking blyven, indien de gezaghebbenden, en de personen van invloed niet mede werkzaam zyn, om het publieke vertrouwen te bevestigen en de ingezetenen aantemoedigen, om hunne gevoelens vryelyk en openhartig te uiten, op dat niemand verschoond blyft over die aangelegenheden te spreken, wanneer er gehandeld wordt tot het bepalen van het lot des vaderlands, hetwelk zoo onafscheidelyk vermaagschapt is met de individuele belangen. Zoo men, in weerwil der uitnoodiging en waarborg van het gouvernement, deze zorg aan anderen overlaat, *zouden de ingezetenen hoogst onverschillig blyven, en hetgeen slimmer is, zy zullen niemand hebben, by wien zich naderhand te beklagen*. Dus moedig allen aan, beziel hen met vertrouwen, en zeg aan allen, dat zulks de wensch is van den Bevryder; immers gy ziet, dat hy my zulks dringend aanbeveelt. Hy wil dat alles wat men vraagt met bedaardheid en zonder geweld geschiede, om dat hy de gemoederen van het volk in de kalmte der driften wil doorgronden; wy zyn in dezen toestand en zoo moeten al de ingezetenen zyn.

"Moedig hen dus aan op dat zy vragen wat zy begeren, want het tegendeel hiet bedriegen en ons zelven bedriegen."

Sedert de ontbinding der nationale konventie, had Bolivar het ongeluk om het volk van zich te vervreemden; en zoodra men de ontwerpen van monarchie vermoedt of ontdekt had, begon het zedelyk vermogen van dien volksleider merkelyk te verminderen. Men begon in het algemeen dit punt te vergelyken met zyne vorige genomene maatregels en elk dacht deszelfs staatkundige belangen in gevaar te vinden, hetgeen ten gevolge had, den voorgenomen moord aan den persoon van Bolivar in den nacht van den 25sten September 1828.—Deze niet geringe daadzaak, moest de oogen van dien Generaal geopend hebben, om te weten dat zyne goede naam in de oogen van het publiek daalde, dat de persoonlyke eerbied dien men hem toedroeg, verviel, dat de haat tegen zyn persoon algemeen werd, en dat zulks de uitwerking moest zyn van het gebeurde met de konventie en der vermoeding van overweldiging, om welke reden hy zeer omzigtig moest zyn; maar de proscriptiën en schavotten waarvan hy gebruik gemaakt had, verwekten afschuw en het volk zochtte om deszelfs vryheid, meer onderdrukt door de magt welke hetzelve vreesde. Het volk van Caracas, dat verlicht is, kende zeer duidelyk deszelfs toestand, het dacht meer na, het maakte zich gemakkelyker los, en de byeenkomsten, welke Paez in de maand October in zyn huis gehouden had, voerden het tot het toppunt van geestdrift. Deze chef was voor allen de magt; en op de uitnoodiging om zich met vryheid te verklaren, deed het zulks zonder schrik en openhartig, te meer toen men vernam dat Gen. Cordova de wapens tegen de tirannie had opgevat. In dezen toestand van geestdrift en gemoeds verbittering, kwam de circulaire van Generaal Bolivar aan en de brief van Generaal Paez, waarin het volk met nadruk en bezorgdheid aangemoedigd wordt om te zeggen en verzoeken wat het begeert; en Generaal Arismendi verzocht op den 24sten November een aantal aanzienlyke personen om te 6 ure s'avonds in zyn huis byeen te komen. Men bepaalde in deze byeenkomst om den volgenden dag al het volk te doen vergaderen in het klooster van St. Franciscus, hetwelk een groot gebouw is; en tot dat einde heeft hy orders doen afvaardigen aan den prefect van het departement, aan den wapen kommandant der provintie, aan den president van het hooge geregtshof en aan den aartsbisschop.

(*Het vervolg hierna.*)

UITTREKSELS UIT SURINAAMSCHE COURANTEN.

Haarlem, Sept. 17.—Onlangs is gewag gemaakt van eene Memorie, welke de heer *de Stappers* aan Z. M. had aangeboden, betrekkelyk *de droogmaking van het Haarlemmer Meer en de beplanting daarvan met hout*. Een onzer dagbladen bevat uit dat, vry uitgebreid stuk, het volgende belangryk uittreksel:

"Eerstelyk bewyst de schryver, met vele berekeningen, dat de reusachtige onderneming, om het Haarlemmer Meer droog te maken, zoo men zulks werkelyk verlangt, in vier jaren kan worden ten einde gebragt. By verschillende voorstellen dienaangaande, op onderscheidene tydstippen aan 's Lands Regering gedaan, waren de kosten op 7, 8 en 9 millioenen guldens gebragt.—Een eenig ingenieur had in 1640 maar 3,600,000 guldens verlangd, doch het Meer is sedert met 10,000 bunders aangegroeid. De heer *de Stappers* neemt aan, de droogmaking met zes millioenen te bewerkstelligen. De beplantingen zouden 1,500,000 guldens kosten, welke in weinige jaren, door de opbrengst van den houthak, zouden kunnen gedekt worden.

De heer *de Stappers* stelt verder, dat gemeld bosch, na verloop van 150 jaren, eene waarde van niet minder dan 400 millioenen zou inhouden; zy, die deze raming eenigzins overdreven mogten achten, moeten zich herinneren dat de heer *de Stappers*, in deze, wegens zyne vroegere betrekking van inspecteur der bosschen, een bevoegd beoordeelaar is.

Een der opmerkelykste middelen, welke by deze onderneming zou worden te baat genomen, is het graven van een kanaal van ontlasting, naby Lisse, en waartoe de kosten slechts 250,000 guldens zouden beloopen; dit kanaal, hetwelk de heer *de Stappers* meent, dat vele voordeelen by de droogmaking zou opleveren, was, zegt hy, te voren nog door niemand ontworpen.

De memorie geeft verder de, grootendeels bekende voordeelen op, welke de droogmaking van het Meer zou moeten verschaffen en poogt een deel der bedenkingen te wederleggen, die tegen dezelve gemaakt zyn, onder welke ook het gevaar behandeld wordt, hetwelk men beweert dat het ledig maken dier uitgestrekte plas voor de gezondheid der bewoners van de omgelegen streken zou kunnen hebben. Hier tegen voert de heer *de Stappers* aan, dat de uitmaling van dergelyke Meeren, in dat gedeelte der Nederlanden, nimmer zoo nadeelige gevolgen gehad heeft.

Het koninklyke genootschap van nationale taal en letterkunde, te Brugge gevestigd onder de zinspreuk: *Eendragt en Vaderlandsliefde*, heeft onlangs de verzameling der werken van het genootschap voor 1827 en 1828 in het licht gegeven. Dit is reeds het zesde deel, hetwelk door het genootschap, dat nog slechts 9 jaren bestaat, uitgegeven wordt. Het behelst de redevoering en het jaarlyksche verslag van den staat en de werkzaamheden des genootschaps, door den heer commissaris *Sandelin* gedaan. Men vindt in dat verslag en in de twee programma's waar van het is gevolgd, niet alleen een blyk van het uitstekende talent des vervaardigers, maar ook van het verstand en het gezonde oordeel die het genootschap bestieren, in het opstellen der vraagstukken, in het toekennen der belooningen en in het kiezen van deelgenooten. Een dichtstuk, door den heer *Kinker* aan het genootschap gerigt, de verhandeling van den heer *Sifflé* met de gouden medaille bekroond geweest, drie dichtstukken en eene verhandeling over den invloed der geschiedenis op de taal enz., door den heer *Meylinck*, maken verder het deel uit, en geven de gunstige denkbeelden van hunne schryvers.

'sGravenhage, Sept. 26.—De inboorlingen van *Tidor*, *Ceram* en andere gedeelten van den *Molukschen Archipel*, hadden sedert oude tyden de kusten van het uitgestrekte eiland *Nieuw Guinea* bezocht; doch derzelver handel was zeer beperkt gebleven, uit hoofde van de onbeschaafdheid der inwoners en van het gemis van een beschermend gezag voor personen en eigendommen.

Om hierin langzamerhand te voorzien, behaagde het Zyne Majesteit den Koning, eenigen tyd geleden, te bevelen, dat de westelyke kust van *Nieuw Guinea* nader opgenomen, en een Nederlandsch etablissement op dezelve gevestigd worden zoude, en dat voorts de geheele kust plegtig in Hoogstdeszelfs naam zoude worden in bezit genomen. Ter voldoening aan dit besluit werden door het Indisch Bestuur naar Nieuw Guinea afgevaardigd, Zyner Majesteits korvet *Triton*, onder het bevel van wylen den kapitein luitenant ter zee *Steenboom*, en de koloniale brik *Iris*, op welke bodems zich bevonden de Heer *van Delden*, benoemd tot Kommissaris voor het vestigen van het voorgenomen etablissement; de Heer *Macklot*, en eenige andere leden der Kommissie van Natuurkundig Onderzoek in *Nederlandsch Indië*; voorts de luitenant ter zee *Boers*, belast met het doen van zeevaartkundige waarnemingen, en eindelyk de luitenant der Infanterie *Schreyber*, die het bevel zoude voeren over de achter te laten bezetting.

Na de vroeger, door den Luitenant ter zee *Kolff*, ontdekte *Dourga Rivier*, nader te hebben opgenomen, en dezelve ongeschikt te hebben bevonden voor het vestigen van een etablissement, onderzocht men de kust verder noordwaards, en ontdekte eindelyk, op 3 graden, 42 minuten zuider breedte, en 133 graden, 57 minuten oosterlengte, eene dus ver geheel onbekende baai, aan welke men den naam van *Tritonbaai* gaf, en welke allezins geschikt werd bevonden tot het voorgestelde einde.

In deze baai werd met de hulp der inboorlingen, die hier goedaardig en niet geheel onbeschaafd zyn, eene kleine sterkte gebouwd welke den naam van *Fort du Bus* ontving, en op deze werd op den 24sten Augustus 1828 ter gelegenheid van de viering van 's Konings geboortedag, de Nederlandsche vlag geplant.

Gedurende de korte reize van Zyner Majesteits korvet *Triton* en brik *Iris*, langs de kust van Nieuw Guinea, zyn reeds eenige belangryke waarnemingen gemaakt voor de Geographie, de Natuurlyke Historie en Zeevaartkunde. Het duurzaam verblyf eener Nederlandsche bezetting op dat eiland, zal zonder twyfel aanleiding geven tot belangryker ontdekkingen, en onder andere tot een bepaald onderzoek omtrent de *Dourga Rivier* die welligt nader blyken zal eene zee-engte te wezen, welke het zuidwestelyk gedeelte van *Nieuw Guinea* tot een afzonderlyk eiland vormt.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, December 5.

LATEST FROM EUROPE.

By the packet ship *Brighton*, Capt. *Sebor*, arrived yesterday, London dates to the 1st November were received. Not having received our files, we avail ourselves of the following abridgement of the news, from the American.

Nothing new in the position of the late belligerents is disclosed. The Turks had ratified the treaty of Adrianople, and sent to St. Petersburg an ambassador and presents—among these "a cloak of ermine with an agraffe of diamonds for the Emperor, and ten Turkish shawls adorned with pearls and brilliants for the Empress."

Speculations are numerous in both the French and English papers, as to the probable issue of the present condition of things between the Porte and Russia. The Augsburg Gazette, as quoted by the Paris *Messager du Chambres* of Sept. 28, contains statement of the difficulties of the Porte to pay the stipulated indemnity, and then follow these suggestions;—"While the great powers advance money to the Porte, or will the Russian troops occupy the provinces till all the expenses of the war are paid? In the latter case, it would be long before the Sultan would recover his authority in these provinces, and he would, besides, be deprived of his best resources. In the other case, the European powers who made the advances, must dispense with all formal security, and consider them rather as a free gift than as a loan." The writer presumes such a course would be difficult for the English and French ministers, on account of their responsibility, and therefore infers that, although the Reis Effendi has, as is alleged, plainly intimated to the ambassadors of France and England, the reliance of the Porte upon their nations for means to discharge the indemnities, these will not be forthcoming, and that, consequently, the good results to Turkey from the treaty, which some seemed to anticipate, will not be realized.

The London Courier of 30th, in occupying some remarks from the Berlin Gazette, which look a little like paving the way for a permanent occupation by the Russians, *at the request of the inhabitants* of Adrianople and Roumelia, affects to discourage the idea, that these remarks are from the pen of any minister, or that they tear the veil from Russian policy; yet the Courier itself seems to us to have misgivings on the subject. The late hour, however, at which the papers were received, prevent our going into further observations.

The London Times of the 27th October, republishes from a Hamburgh paper "the Separate Act, accompanying the treaty of A[illegible] it to-day, and therefore can now only say of it in the language of the Times—

"That in the most courteous and published language imaginable, the Court of St. Petersburgh, has proceeded to announce to the world, through the medium of some grave documents called treaties, that Wallachia and Moldavia no longer belong to Turkey, but to the Czar of Muscovy,—that Turkey in Europe, no matter by what thin forms of circumlocution the unpalatable truth may be disguised,—that Turkey in Europe has no independent existence, but is henceforth as substantially the slave and property of Russia, as the latter power would persuade us that Wallachia has a feudal Sovereign in the Porte."

London, Oct. 28.—The German papers which arrived this morning, contain an account of the ratification of the treaty of peace between Turkey and Russia, and the departure of messengers with the news to the Russian troops in Asia, and on the Dardanelles. They also contain a letter from Pera, in which it is stated positively, that the Sultan has appointed an Ambassador to proceed to St. Petersburgh:—

Pera, Sept. 26.—The news is just spread, that the Sultan has this day ratified the treaty concluded at Adrianople on the 14th. Achmed Aga, one of his Aides-de-Camp, is to leave Constantinople to-day, to take the ratification to Adrianople.

The Russian officers who came with the Prussian Ambassador will also set out immediately for their respective destinations, to bring the news of the conclusion and ratification of the peace—one to Count Paskewitsch Erivansky, the other to the Dardanelles. The ratification would have been made earlier, had not the ornamental writing (which, according to Oriental custom, is indispenably necessary) required considerable time. Halil Pacha, of three tails, is appointed Ambassador Extraordinary to St. Petersburgh, and the preparations for his speedily departure are making with great activity. Nebschid Effendi, formerly Tsausch-Bachi, now invested with the rank of a Privy Councillor, is to accompany him, and it is thought that several officers of rank will be in his suite. Halil Pacha is universally esteemed here for his fine person, agreeable manners, and a highly hounorable character, free from all the faults usually ascribed to the Turks, and every body is convinced that it would have been difficult to make a better choice.

London, Oct. 30.—The German mail this morning brings some intelligence from Servia, which states that the Sultan is under much difficulty as to raising the money for the indemnity; and that the movement of the Pacha of Scutari, who had remained inactive during the war, is undertaken only for the purpose of making himself talked of. If unsuccessful in obtaining the favour of the Sultan by his rather tardy display of zeal, it is added that he intends to march with his troops upon Greece; for what purpose it is hard to say. His career, at all events, will be but short.

By the French papers of Tuesday, it appears that there was a report in Constantinople, on the 1st instant, that General Diebitsch had refused passports to the Ambassador of the Porte to the Czar. If so, the Russian Commander has acted in ignorance, or defiance of diplomatic etiquette, which establishes the peremptory right of every independent sovereign to send an Ambassador to any other with whom he is at peace. By the same papers it also seems that the Minister Plenipotentiary of Don Miguel was presented to the King of Spain on Sunday on the 11th. inst.

It is stated in the French papers that news had reached Egina, the seat of the Greek government, on the 6th ult. that 4000 Albanians had penetrated the defiles of Mount Oeta, and were advancing on Livadia and Attica. This event occured during the armistice of Adrianople, and before the signature of the treaty of peace. The Greeks were prepared to meet the invaders with a force of about 3000 men, under Demetrius Ypsilanti.

From the London Courier of Oct. 30.

The following article, which we extract from the Algemeine Zeitung, of the 24th instant, dated Berlin, Oct. 16, will be perused with considerable interest at the present moment.

With reference to the quarter from whence it comes, many will, no doubt, be ready to attach a very high degree of political importance to it, and draw very large inferences from its tone and sentiments upon the exceedingly delicate questions upon which the writer touches. Many, indeed, will be ready enough to regard a publication of this kind as tantamount to drawing aside the veil of Russian policy, exhibiting its true undisguised features. But such a commentary would obviously be overrunning the text. If, instead of being a mere newspaper production—a random insertion, possibly, of some random thoughts—it could be fairly assumed as the work of a State Functionary, and its sentences read as having been turned with diplomatic nicety, there might be some ground for interpreting the recorded alarms of the Adrianopolites at the too early departure of their friendly invaders, and the disappointment of the Rumelians at the moderation of the Emperor in taking them permanently under his protection, as the manifestation of as strong a wish on the one side for such a consummation, as of a willingness on the other to submit to it.

Berlin, Oct. 16.—The present state of Turkey is represented by eye witnesses as most melancholy, so as, in fact, to claim pity. It has been confirmed that in Rumelia also the greater part of the population consists of Christians, who call themselves sometimes Armenians, and somtimes Bulgarians; all these believe [illegible] that Russia was carrying on war for the sake of conquest, and would take them under its protection, which, is the more pardonable, as they were not acquainted with the Russian 'Declaration of war.' The population, therefore, even in Adrianople, openly expressed their joy at the appearance of the Russians, whom they considered as their deliverers. The Russians will withdraw, the people will fall again under the dominion of the Sultan, who will hardly fail to exercise the most dreadful vengeance. It was hardly ventured to acquaint the people with the melancholy necessity of the retreat of the Russians; already in their fears they see scaffolds erected in Adrianople, and the Sultan fix his head-quarters there. Whether these appearances will be realized to their full extent remains to be seen.

Some confidence is placed in Russia, which has come forward as the kind protector of the distressed; and it is hoped that it will strictly enforce the stipulations in favor of the Christian population. The ruin of the Turkish army, we may say the internal dissolution of the Turkish Empire, is without parallel. The regular troops threw away their arms in whole bodies; the generosity and humanity of the Russian General had conquered them more than the bravery and the perseverance of his soldiers. The irregular troops fled with their arms (their most valuable property) as far as they were able, and positively declared they would fight no more. Abdurrhaman Pacha, a native of Erzeroum, whose wife and his whole Herem in that city were taken prisoners by the Russians, had commanded the Turkish cavalry of the right wing. When he reached Araba Bourgas on his retreat, he had with him 500 or 600 men, on jaded horses, who refused to fight against the Russians.—Near Constantinople a body of about 25,000 fugitivess had assembled, whom the Sultan did not venture to admit into the city.

Only a few battalions of regular infantry that had not yet seen the enemy, formed a stable point in the mass of confusion. In the villages and towns the women, who are otherwise confined in their houses, were seen running with cries of terror, about the streets, to save and secure their children. A consternation had seized the Turks, which made those who witnessed it shudder. The accounts from the head quarters of General Diebitsch (now raised to the dignity of Field Marshal,) are more pleasing. There was abundance of every thing supplied by the inhabitants. The Count has had *Te Deum* performed in the principal Greek Church; and a thing unheard of in the annals of Turkey, he and his staff have trodden with their Christian feet the pavement of the celebrated great mosque. The Turkish priests voluntarily opened to him the doors of their body temple of Murad. Much praise is bestowed on the discipline of the Russian army, and the polished manners of the officers. Even the Cossacks have become much more civilized since the great war against France; and there are few instances in the present campaign of their having committed any other excesses but many anecdotes are related of their simple honesty.

December 7.

From Vera Cruz.—By the schr Splendid, Cap. Clarke arrived on Saturday morning from Vera Cruz, in thirty days passage, we learn that tranquillity prevailed in Mexico. Amongst the Spanish prisoners at Tampico, it is said great mortality prevailed. Generals Bravo, and Banagan, had been recieved with great eclat at Vera Cruz, and a splendid ball was given in honor of the occasion, after which they proceeded to the Capital. Many reports have gone abroad regarding the fate of the U. S. Sloop of War Hornet, but our latest dates from Vera Cruz, and Tampico, make no mention of that vessel.—Since the gale at the latter place, when the Hornet put to sea, with Vice Counsel of Tampico, and also, as it is reported, Mr. Harrison, no authentic information has been received. We cannot conceal our fears for her safety.

From Carthagena.—We learn from Capt. Chapman of the brig Athenian, arrived last evening from Carthagena, that all was tranquil in that place, and also in the interior, when he sailed. The rebellion, which had broken out in the province of Antioquia, headed by Gen. Cordova, was quelled by a detachment of troops sent against them by Bolivar. In a skirmish which took place, previous to the surrender of the rebellious, Gen. Cordova was killed.

Wholesale Poisoning at Madeira.—Letter from Madeira to the 29th of October, have been received in this city, by the Howard. They give an account of the most atrocious act that has been committed in Christendom since the poisoning of the sick at Jaffa.

From the extracts published in the Journal of Commerce, it appears that "the Governor of the island, and the other Miguelite authorities, knowing that the 13th regiment of infantry was inclined to *Constitutionalism*, bribed the Commissioner who was charged with furnishing bread to the troops, to poison the bread for that regiment. A hundred soldiers felt immediately the effects of the poison, and were carried to the hospital. The news soon spread;—the remainder of the regiment rebelled, and arrested the commissioner. The 2d regt. infantry and the artillery, (regiments rather attached to Don Miguel,) unexpectedly took the side of the 13th.—On the 26th, the troops beseiged the palace of the Governor, in order to arrest a major supposed to be concerned in the transaction, but he escaped on board a corvette. The greatest confusion prevailed," and it was believed with the utmost confidence, that the usurper Don Miguel, and his hopeful mother, were at the bottom of the foul plot. Another letter states that as many as 200 of the troops were affected by the poison. Suspicion fell upon Bachica, who had the contract for supplying the bread, but he was not considered as the prime mover of the diabolical act. He was however arrested, "together with the men employed in the baking establishment, but no light has yet been thrown upon the mystery.—On the 24th (when the anniversary of Don Miguel's birth day was solemnized with many demonstrations of joy) the soldiery broke out into much disorder, repaired to the prison, and forcibly took Bachica out; but he was, with much difficulty, rescued by some of the principal officers, who pledged themselves that justice should be done.—He was then conveyed on board a corvette for safety.—But the soldiers, again assembling, insisted on his being placed under their charge, which has been complied with." It appears, likewise, that some of the poorer inhabitants of the island who were in the habit of procuring some of the soldiers' bread, had been made sick by the poison. Great dis appointment had been felt among the inhabitants, that the British government had not taken part with the Constitutionalists against the Usurper. The most respectable part of the old inhabitants have disappeared, either from proscription and imprisonment, or from being hid away from the search of the minions of this modern Dyonisius.

M. Chabert, the Fire King, on the 30th October, swallowed a *tea-spoon full of Prussic-Acid* without injury!—*Four drops* of the same acid put upon the tongue of a cat, in the presence of all the spectators, destroyed the animal in a few minutes. M. Chabert's next experiment, it is intimated, will be that of *permitting a mad dog* to bite him. He had not, however, at the last dates, quite perfected his antidote against that poison.